

Les arts de la vie

Nová revue vztyčila si velmi krásný cíl: podle slova Tainova, které si napsala na svoji první stranu, „umění resumuje život“, chce propagovati umění jako stupňovatele a očišťovatele života a zaujímá dvojí nepřátelskou frontu: jednak proti „umělostem módního snobismu a diletantismu, proti běžnému komediantství“, jednak proti akademismu a oficiální plochosti a trivialitě uznaného umění. Jest přesvědčena o hlubokých a vážných vztazích mezi životem a uměním a chce mít vztahy ty jasnými, poctivými a čistými. „Rodí se nejen ze spojení spisovatelů a umělců, kteří trpí vidouce, jak jsou zneuznávány jejich nejdražší přesvědčení nebo jak jsou v opovržení, ale i z aspirací velkého vzdělaného obecnstva, které volá odedávna po upřímném neodvislém orgánu volné diskuse, v němž by vládla ne zaujatá lež, nýbrž loyální a odvážná pravda.“ A program svůj opisuje takto: „Umění Života — vezměte ta slova v jich nejširším smyslu — a jest to všechna snaha člověka, aby si stvořil ideál, aby ozdobil krásou své město, svůj krb, svého ducha, aby zušlechtil a obohatil svoji citovost, aby zvýšil důstojnost své mravní osobnosti: architektura, malba, sochařství, hudba, krásné písemnictví, umění knižná, umění divadelní, umění lidové, folklor, umění ženy, umění ulice . . . všecko to, avšak v krásné harmonii, logické a rozumové, s dobou, v níž žijeme, se sociální evolucí, s dobrými tradicemi rasy a jejími schopnostmi, přizpůsobiti se velitelským požadavkům Pokroku.“

Prvá dvě čísla, která leží přede mnou, jsou plna krásné žhavé výmluvnosti a přinášejí řadu dobrých prací od Georgea Lecomta, Emila Verhaerena, Gabriele Moureye, George Auriola, Felixe Le Danteca, Raoula Ponchona, Ch. Plumeta, Jeana d'Udine, Paula Adama, Henri Rivière, Frantze Jourdana, Maurice Beaubourga, Ch. Sauniera a jiných.

Programový článek G. Lecomta „Ozdravení pro krásu“ bojuje proti znehodnocení života a zkorumpování smyslnosti a proti zaměňování jejímu za umění. Gabriel Mourey kromě gloss k současné kulturní kleslosti francouzské, které jsou úvodníkem každého čísla, má zde článek o Carrièrovi, Henri Rivière o velikém hrnčíři Arnoštu Chapeletovi, Plumet výmluvnou studii o „Prolhanosti současné architektury“, která by měla býti čtena zvláště u nás, Beaubourg sleduje dramatickou tvorbu, Jean d'Udine hudební otázky, Cormatin ženský život společenský a jeho vztah k umění, Riat rytinu, Saunier medaili. Kromě toho jsou tu rubriky o poměru státu k umění, o výstavách starého i nového umění, o literatuře, režii, tisku revujícím.

Celkem list čistých snah a krásného myšlenkového fondu. A vypravený se snahou po umělecké distinkci typy George Auriola.